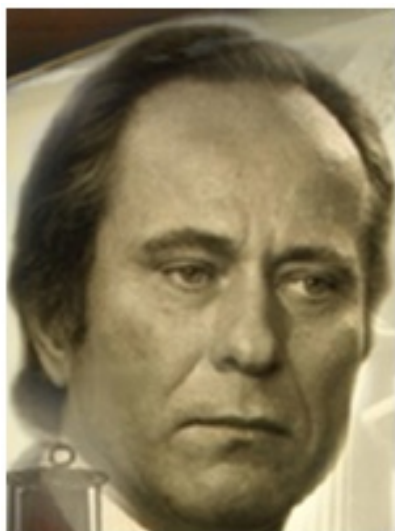

Stanisław Takuski (1921 -1984)

Profesor Akademii Górniczo Hutniczej w Krakowie. Urodził się w w Jasiennej. W latach 1933-1939 uczęszczał do Gimnazjum, a następnie do Liceum Ogólnokształcącego w Nowym Sączu, uzyskując świadectwo dojrzałości w 1939 roku. Po zdaniu matury lata młodości (1940-1945) przeżył w więzieniach hitlerowskich w Nowym Sączu i Tarnowie oraz w obozach koncentracyjnych w Oświęcimiu i w Mathausen-Gusen. Studia na Wydziale Górniczym Akademii Górniczo-Hutniczej ukończył w 1952 roku, wcześniej kończąc studia w zakresie planowania przemysłowego na Akademii Handlowej (1950) i anglistykę na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracę w Akademii Górniczo-Hutniczej rozpoczął w roku 1951, aktywnie współpracując z Krakowskim Przedsiębiorstwem Geologicznym. Jego zainteresowania naukowe dotyczyły zagadnień chemicznej stabilizacji piasków (doktorat na Wydziale Górniczym AGH w 1961 roku) oraz wyciskania i zwalczania pęcznienia spągów (praca habilitacyjna w roku 1966), ale także, szczególnie w latach siedemdziesiątych, stabilizacji, cementacji i uszczelniania górotworu oraz szeroko rozumianej eksploatacji złóż rud. Dzięki znajomości siedmiu języków obcych wiele podróżował (między innymi do Ghany, Jordanii, Libii, Brazylii, Indonezji, Hiszpanii, USA), gdzie wykładał bądź pracował jako ekspert. Autor wielu opracowań naukowo-badawczych i ekspertyz dla przemysłu, promotor dwunastu prac doktorskich i kilkudziesięciu prac magisterskich i inżynierskich. Zwolennik badań in situ prowadzonych w kopalniach jako najbliższych rozwiązaniom praktycznym zmieniającym dotychczasowy stan techniki i technologii. W 1979 roku Stanisław Takuski uzyskał tytuł profesora zwyczajnego.

Zawsze cenił i utrzymywał liczne kontakty ze specjalistami z przemysłu górnictwa, współpracował z przemysłem miedziowym, przez wiele lat pełnił funkcję przewodniczącego Uczelniano-Przemysłowego Zespołu ds. Cynku i Ołowiu. Będąc recenzentem licznych skryptów, książek, prac doktorskich i habilitacyjnych, słynął z lapidarnych stwierdzeń i sentencji podsumowujących wysiłki badawcze autorów tych prac. Pełnił wiele funkcji organizacyjnych, między innymi kierownika Zakładu Górnictwa Rud, pełnomocnika Rektora ds. Praktyk Zagranicznych Studentów, prodziekana Wydziału Górniczego, zastępcy dyrektora Instytutu Górnictwa Podziemnego i Bezpieczeństwa Pracy. Autor lub współautor kilkudziesięciu publikacji, kilkunastu skryptów i podręczników, między innymi: Roboty wiertnicze i strzelnicze w szybach, Niektóre zagadnienia wyciskania spodu wyrobisk górnictwa, Technika eksploatacji złóż rud miedzi, Praktyka kotwienia spągów wyrobisk, Kotwienie poziome ociosów wyrobisk, Stabilizacja powierzchni dróg dla transportu podziemnego, Wybór efektywnego wariantu eksploatacji w aspekcie ochrony zasobów miedzi w ZG Lubin, Opracowanie metody przyspieszania sedymentacji części stałych w osadnikach wody podszkawkowej dla warunków kopalń rud miedzi, Metodyka analizy kosztów szkód górnictwa w nawiązaniu do systemów eksploatacji i ochrony zasobów naturalnych w górnictwie rud miedzi, Założenia metodyczne do oceny ekonomicznej efektywności wykorzystania mineralnych surowców odpadowych w przemyśle miedziowym w aspekcie ochrony środowiska a także prac związanych z projektowaniem filarów sztucznych, co przełożyło się w znaczący sposób na zmniejszenie strat eksploatacyjnych w kopalniach rud miedzi.

Za swą działalność został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Odrodzenia Polski.

źródło: <http://50latkghm.agh.edu.pl>